כל כנויי נזירות פרק ראשון נזיר

מסורת הש"ס

גליון הש"ס

נוסחת הריב"ן

הגהות הב"ח

הגהות מהר"ב רנשבורג

הגהות התוספות

פי' הרא"ש

אלא לבר פדא קשיא אמר לך בר פדא אימא סיפא ואם גילה את הראשונה ליום ששים מגלח את השניה ליום ששים אלא סיפא מסייעא ליה רישא (ו) באומר שלימים ולרב מתנא קשיא סיפא אמר לך רב מתנא כדקתני סיפא יום שלשים עולה לכאן ולכאן מאי היא (ז)מקצת היום ככולו הא אמרה חדא זימנא מהו דתימא ה"מ לענין חדא נזירות אבל לשתי נזירות לא קמ"ל (ח)תנן אם גילח יום ששים חסר אחד יצא שיום שלשים עולה לו מן המנין בשלמא לרב מתנא ניחא אלא לבר פדא למה לי הא אמר שלשים חסר אחד אמר לך אנא נמי אהא סמכי (ט)תנן מי שאמר הריני נזיר נטמא יום שלשים סותר את הכל בשלמא לרב מתנא ניחא אלא לבר פדא קשיא אמר

אכל לשמי נזירות נ"ל. אמרינן דליהוי יום אחד עולה למנין נזירות ראשונה ונזירות שניה דמשמע לן דעולה לכאן ולכאן: **תנן אם גילח לס' חסר אחד יצא.** שיום שלשים עולה (ו)לכאן ולכאן: **בשלמא לרב מתנא.** דאמר אין נזירות פחותה מל' יום ואינו מגלח עד יום ל"א להכי איצטריך לן דה מתניתין (ז) דיום שלשים עולה לו מן המנין לכאן ולכאן דכי גילח הראשונה ביום שלשים עולה לו אותו (ח)יום לכאן ולכאן ומתחלה (ט)מצו ביום נזירות שניה וכי עברו עליו ס' חסר אחת נעשה עליו יום (י)כ"ט בתשלום ל' (יא)מקצת היום כולו: **אלא לבר פדא.** למה לי למיתנא שיום שלשים עולה לו מן המנין הא הוי נזירות משלשים חסר אחד: **אמר לך בר פדא.** אנא דאמינא דאין עיקר נזירות אלא כ"ט יום אהא סמכי דגמירנא להא מתניתין וחזינא ביה דתני שאם גילח יום ששים חסר א' יצא שיום שלשים עולה לו מן המנין ומשום דבתחילה כי גילח ביום שלשים עולה לו לכאן ולכאן (יב)ולא משום דאמרינן מקצת היום ככולו ועשה כמי שגילח ביום שלשים ואחד אלמא דסתם נזירות לא הוי אלא כ"ט (יג) ומשום הכי אמינא לעיל שאם גילח ביום ל' יצא אבל טעמא דהא מתניתין לא הוי כדאמרת משום דמקצת היום ככולו: **תנן מי שאמר הריני נזיר נטמא יום שלשים סותר את הכל בשלמא לרב מתנא.** דאמר דאין נזירות פחות מתשלשים משום הכי כי נטמא ביום שלשים בתוך מלאת קרינא ביה ופוסל את הכל. ואי קשיא לך הא תריץ רב מתנא לעיל דאמר מקצת היום ככולו (יג) הכא נמי ניתא מקצת היום ככולו ואם נטמא ביום שלשים לא יהא סותר כלום הא לא קשיא דאמר לך רב מתנא הא תנא קמא דרבי אליעזר סבר לא אמרי' מקצת היום ככולו דהכי קא מתרלינן דקסבר רבי אליעזר מקצת היום ככולו מכלל (יד)דתנא קמא דר' אליעזר סבר לא אמרינן מקצת היום ככולו: **אלא לבר פדא.** דאמר אין עיקר נזירות אלא כ"ט יום אמאי סותר הא (טו)נטמא אחר מלאת ימי נזרו: אמר

ולרב מתנא קשיא סיפא. דקתני אם גילח ראשונה ליום שלשים אלמא דביום שלשים מצי לגלוחי: אמר לך רב מתנא סיפא יום שלשים עולה לכאן ולכאן. פירוש משום א) הכי דיום שלשים[3] יש לומר הראשונה[4] שלשים יום דילא משום דמקצת היום ככולו ועולה לו מקצתו לנזירות ראשונה הלכך מצי[5] נדעבד יצא ולכתחילה בעינן ל"א יום (שלימים) דמשך נזירות שלשים יום כדשני נמי אריש ומה שמגלח השניה לכתחילה ליום ששים משום דסוף סוף[6] עולה להתחלת נזירות שני מידי דהוה אחדם דמקבל נזירות בתלי היום ונמצא דיום שלשים הויא להתחלת נזירות שני להכי מגלח השניה לכתחילה ליום ששים ופריך לרב מתנא מאי קמ"ל תנא דאמר הריני נזיר מגלח יום הא מרישא שמעינן ליה דקתני מי שאמר הריני נזיר מגלח יום שלשים ואחד ואם גילח ביום שלשים יצא מטעם דמקצת היום ככולו לרב מתנא ומשני דמרישא לא שמעינן אלא דמקצת היום שלשים עולה לו לכאן ולכאן. פירוש שהתנא צריך לאשמועינן ולומר דיום ל' עולה לכאן ולכאן שהרי מגלחת ראשונה נזירות שניה ובקום"ל דאע"ג דאין תחלת היום עולה לו בסוף הנזי' סוף היום עולה לו בתחי' הנזי'. אלא לרב מתנא כיון דשמעינן דמקצת היום עולה לו בסופו כ"ש שסוף היום עולה לו בתחלתו ולא שמעינן שום חידוש מהך סיפא מהו דתימא ה"מ לענין חדא נזירות כגון שיעלה תחלת היום בסוף הנזירות אי סוף היום בתחי' נזי' אבל יום ל' שגילח (לא יעלה) [שעולה] לו תחילת היום לסוף נזי' ראשונה אימא לא יעלה לו סוף היום לתחלת נזי' אחרונה דחד זימא לתרתי נזי' לא מפלגי קמ"ל שיום ל' עולה לו מן המנין: אלא לבר פדא למה לי הא אמר ל' חסר אחד דס"ד אחד שיום ל' עולה לו לכאן ולכאן כדפריש לה רב מתנא לעיל ולבר פדא מה צריך יום ל' למנין הראשון הא אמר ל' חסר אחד אמר לך בר פדא אנא נמי אהא (סמכינן) [סמכי] מכאן אני לומד דסתם נזירות כ"ט יום מדקאמר שיום ל' עולה למנין הב' אלמא נשלמה נזירות הא' (ראל"כ) תו לא מצי למהוי מחשבון נזי' הב' דלא אמרינן מקצת היום ככולו ונמצא שכל היום כולו צריך להשלים נזי' א': בשלמא לרב מתנא ניחא כיון דסתם נזי' ל' יום אם נטמא ביום ל' קודם הבאת קרבנותיו סותר הכל דהא דאמר רב מתנא מקצת היום ככולו היינו לאחר הבאת קרבנותיו אבל קודם הבאת קרבנותיו אכתי הוי נזיר מדאורייתא וסותר הכל אלא לבר פדא דאמר המשניות דלעמ"ג [דמלשה] בסיפא דקתני ואם גילח הראשונה ליום שלשים מגלח השניה לכתחילה ליום ששים אלמא דסוף יום שלשים עולה לו למנין נזירות שני ומקצת יום משיב כיום שלם והא לא שמעינן מרישא דאדרבה ס"ל לבר פדא דלא אמרי' מקצת יום ככולו בסוף נזירות והשמעינן[2] ליה כאדם המקבל נזירות בתלי היום הא לא משיב חידוש למקשה דפשיטא שאדם מקבל נזירות בתלי היום [ומשני סד"א ה"מ] שלא היה עסוק בנזירות תחילה ויכיר לכל נזירותיו אבל הכא דנהג נזירותיו עד תלי היום אימר לא יעלה לו דאינו ניכר נזירותו קמשמע לן דאפי' הכי עולה לו לכאן ולכאן: **הגה"ה אמר לך סיפא מסייעא ואם גילח הראשונה ליום שלשים מגלח השניה ליום ששים.** אלמא דמשך הנזירות כ"ט יום [אמר] דבדיעבד אם גילח הראשונה ביום שלשים יצא ורישא דלכתחילה צריך לגלח ביום שלשים ואחד נעשה כאומר שלימים ומדרבנן בעלמא דגזרינן סתם נזירות אטו היכא דאמר שלימים דאז צריך לגלח לשלשים ואחד כדשני נמי אריש:

המקבל נזירות בתלי היום הא לא משיב חידוש למקשה דפשיטא שאדם מקבל נזירות בתלי היום [ומשני סד"א ה"מ] שלא היה עסוק בנזירות תחילה ויכיר לכל נזירותיו אבל הכא דנהג נזירותיו עד תלי היום אימר לא יעלה לו דאינו ניכר נזירותו קמשמע לן דאפי' הכי עולה לו לכאן ולכאן: **הגה"ה אמר לך סיפא מסייעא ואם גילח הראשונה ליום שלשים מגלח השניה ליום ששים.** אלמא דמשך הנזירות כ"ט יום [אמר] דבדיעבד אם גילח הראשונה ביום שלשים יצא ורישא דלכתחילה צריך לגלח ביום שלשים ואחד נעשה כאומר שלימים ומדרבנן בעלמא דגזרינן סתם נזירות אטו היכא דאמר שלימים דאז צריך לגלח לשלשים ואחד כדשני נמי אריש:

ולרב מתנא קשיא סיפא. דקתני אם גילח ראשונה ליום שלשים אלמא דביום שלשים מצי לגלוחי: אמר לך רב מתנא סיפא יום שלשים עולה לכאן ולכאן. פירוש משום א) הכי דיום שלשים[3] יש לומר הראשונה[4] שלשים יום דילא משום דמקצת היום ככולו ועולה לו מקצתו לנזירות ראשונה הלכך מצי[5] נדעבד יצא ולכתחילה בעינן ל"א יום (שלימים) דמשך נזירות שלשים יום כדשני נמי אריש ומה שמגלח השניה לכתחילה ליום ששים משום דסוף סוף[6] עולה להתחלת נזירות שני מידי דהוה אחדם דמקבל נזירות בתלי היום ונמצא דיום שלשים הויא להתחלת נזירות שני להכי מגלח השניה לכתחילה ליום ששים ופריך לרב מתנא מאי קמ"ל תנא דאמר הריני נזיר מגלח יום הא מרישא שמעינן ליה דקתני מי שאמר הריני נזיר מגלח יום שלשים ואחד ואם גילח ביום שלשים יצא מטעם דמקצת היום ככולו לרב מתנא ומשני דמרישא לא שמעינן אלא דמקצת היום שלשים עולה לו לכאן ולכאן [לא] [7] ואם תאמר ולבר פדא נמי תקשה מאי קא משמע לן דאי אתא לאשמועינן דאם גילח הראשונה ביום שלשים יצא ולא בעינן ל"א יום (שלימים) דמשך נזירות שלשים יום לכתחילה ליום ששים דילא הא בריש לה בהדיא אם גילח יום שלשים יצא ולריך לומר לבר פדא נמי איכא חידוש כפיפא מאי דלא שמעי' מרישא דקתני אם גילח הראשונה ליום שלשים דמגלח השניה ליום ששים לכתחילה דמשך נזירות שני התחיל ליום ל' אחר תגלחת ראשונה וקמ"ל דאותו סוף היום עולה למנין נזירות שני נמצא כי יום ששים הוי שלשים ואחד להתחלת נזירות שני ואע"ג דלא אמרי' מקצת היום ככולו לבר פדא דיום שלשים להשלים נזירות שעבר מודה הוא דמקצת היום מהני להתחיל נזירות שני מידי דהוה אקיבל נזירות עליו בתלי היום דפשיטא דעולה לו ליום שלם והא לא שמעינן מרישא ואיכא קצת חידוש בדבר דס"ד כשאינו עסוק בנזירות וניכר לכל נזירותיו אז הוי מקצתו ככולו בתחילת נזירות אבל הכא דנהג נזירות עד תלי היום ולא יעלה דאינו ניכר לכל נזירותיו אז הוי מקצתו ככולו בתחילת נזירות אבל הכא דנהג נזירות עד תלי היום ולא יעלה לו מן המנין כלומר לכאן ולכאן: **תנן אם גילח יום ששים חסר אחד יצא בשלמא לרב מתנא ניחא.** פירוש שהתנא צריך לאשמועינן ולומר דיום ל' עולה לכאן ולכאן שהרי מגלחת ראשונה ובקום"ל דאע"ג דאין תחלת היום עולה לו בסוף הנזירות אי סוף היום בתחי' נזי' אבל יום ל' שגילח (לא יעלה) [שעולה] לו תחילת היום לסוף נזי' ראשונה אימא לא יעלה לו סוף היום לתחלת נזי' אחרונה דחד זימא לתרתי נזי' לא מפלגי קמ"ל שיום ל' עולה לו מן המנין: אלא לבר פדא למה לי הא אמר ל' חסר אחד דס"ד אחד שיום ל' עולה לו לכאן ולכאן כדפריש לה רב מתנא לעיל ולבר פדא מה צריך יום ל' למנין הראשון הא אמר ל' חסר אחד אמר לך בר פדא אנא נמי אהא (סמכינן) [סמכי] מכאן אני לומד דסתם נזירות כ"ט יום מדקאמר שיום ל' עולה למנין הב' אלמא נשלמה נזירות הא' (ראל"כ) תו לא מצי למהוי מחשבון נזי' הב' דלא אמרינן מקצת היום ככולו ונמצא שכל היום כולו צריך להשלים נזי' א': בשלמא לרב מתנא ניחא כיון דסתם נזי' ל' יום אם נטמא ביום ל' קודם הבאת קרבנותיו סותר הכל דהא דאמר רב מתנא מקצת היום ככולו היינו לאחר הבאת קרבנותיו אבל קודם הבאת קרבנותיו אכתי הוי נזיר מדאורייתא וסותר הכל אלא לבר פדא דאמר

אכל לשמי נזירות נ"ל. אמרינן דליהוי יום אחד עולה למנין נזירות ראשונה ונזירות שניה דמשמע לן דעולה לכאן ולכאן: **תנן אם גילח לס' חסר אחד יצא.** שיום שלשים עולה (ו)לכאן ולכאן: **בשלמא לרב מתנא.** דאמר אין נזירות פחותה מל' יום ואינו מגלח עד יום ל"א להכי איצטריך לן דה מתניתין (ז) דיום שלשים עולה לו מן המנין לכאן ולכאן דכי גילח הראשונה ביום שלשים עולה לו אותו (ח)יום לכאן ולכאן ומתחלה (ט)מצו ביום נזירות שניה וכי עברו עליו ס' חסר אחת נעשה עליו יום (י)כ"ט בתשלום ל' (יא)מקצת היום כולו: **אלא לבר פדא.** למה לי למיתנא שיום שלשים עולה לו מן המנין הא הוי נזירות משלשים חסר אחד: **אמר לך בר פדא.** אנא דאמינא דאין עיקר נזירות אלא כ"ט יום אהא סמכי דגמירנא להא מתניתין וחזינא ביה דתני שאם גילח יום ששים חסר א' יצא שיום שלשים עולה לו מן המנין ומשום דבתחילה כי גילח ביום שלשים עולה לו לכאן ולכאן (יב)ולא משום דאמרינן מקצת היום ככולו ועשה כמי שגילח ביום שלשים ואחד אלמא דסתם נזירות לא הוי אלא כ"ט (יג) ומשום הכי אמינא לעיל שאם גילח ביום ל' יצא אבל טעמא דהא מתניתין לא הוי כדאמרת משום דמקצת היום ככולו: **תנן מי שאמר הריני נזיר נטמא יום שלשים סותר את הכל בשלמא לרב מתנא.** דאמר דאין נזירות פחות מתשלשים משום הכי כי נטמא ביום שלשים בתוך מלאת קרינא ביה ופוסל את הכל. ואי קשיא לך הא תריץ רב מתנא לעיל דאמר מקצת היום ככולו (יג) הכא נמי ניתא מקצת היום ככולו ואם נטמא ביום שלשים לא יהא סותר כלום הא לא קשיא דאמר לך רב מתנא הא תנא קמא דרבי אליעזר סבר לא אמרי' מקצת היום ככולו דהכי קא מתרלינן דקסבר רבי אליעזר מקצת היום ככולו מכלל (יד)דתנא קמא דר' אליעזר סבר לא אמרינן מקצת היום ככולו: **אלא לבר פדא.** דאמר אין עיקר נזירות אלא כ"ט יום אמאי סותר הא (טו)נטמא אחר מלאת ימי נזרו: אמר

עולה לו לנזירות אחת שנדר אבל לב' נזירות כמו בסיפא שעולה תחילה שלשים יום לכוף נזירות לכאן ולכאן [לא] [7] ואם תאמר ולבר פדא נמי תקשה מאי קא משמע לן דאי אתא לאשמועינן דאם גילח הראשונה יום שלשים דילא הא בריש לה בהדיא אם גילח יום שלשים יצא ולריך לומר לבר פדא נמי איכא חידוש כפיפא מאי דלא שמעי' מרישא דקתני אם גילח הראשונה ליום שלשים דמגלח השניה ליום ששים לכתחילה דמשך נזירות שני התחיל ליום ל' אחר תגלחת ראשונה וקמ"ל דאותו סוף היום עולה למנין נזירות שני נמצא כי יום ששים הוי שלשים ואחד להתחלת נזירות שני ואע"ג דלא אמרי' מקצת היום ככולו לבר פדא דיום שלשים להשלים נזירות שעבר מודה הוא דמקצת היום מהני להתחיל נזירות שני מידי דהוה אקיבל נזירות עליו בתלי היום דפשיטא דעולה לו ליום שלם והא לא שמעינן מרישא ואיכא קצת חידוש בדבר דס"ד כשאינו עסוק בנזירות וניכר לכל נזירותיו אז הוי מקצתו ככולו בתחילת נזירות אבל הכא דנהג נזירות עד תלי היום ולא יעלה דאינו ניכר לכל נזירותיו אז הוי מקצתו ככולו בתחילת נזירות אבל הכא דנהג נזירות עד תלי היום ולא יעלה לו מן המנין כלומר לכאן ולכאן: **תנן אם גילח יום ששים חסר אחד יצא בשלמא לרב מתנא ניחא.** פירוש שהתנא צריך לאשמועינן ולומר דיום ל' עולה לכאן ולכאן שהרי מגלחת ראשונה ובקום"ל דאע"ג דאין תחלת היום עולה לו בסוף הנזירות אי סוף היום בתחי' נזי' אבל יום ל' שגילח (לא יעלה) [שעולה] לו תחילת היום לסוף נזי' ראשונה אימא לא יעלה לו סוף היום לתחלת נזי' אחרונה דחד זימא לתרתי נזי' לא מפלגי קמ"ל שיום ל' עולה לו מן המנין: אלא לבר פדא למה לי הא אמר ל' חסר אחד דס"ד אחד שיום ל' עולה לו לכאן ולכאן כדפריש לה רב מתנא לעיל ולבר פדא מה צריך יום ל' למנין הראשון הא אמר ל' חסר אחד אמר לך בר פדא אנא נמי אהא (סמכינן) [סמכי] מכאן אני לומד דסתם נזירות כ"ט יום מדקאמר שיום ל' עולה למנין הב' אלמא נשלמה נזירות הא' (ראל"כ) תו לא מצי למהוי מחשבון נזי' הב' דלא אמרינן מקצת היום ככולו ונמצא שכל היום כולו צריך להשלים נזי' א': בשלמא לרב מתנא ניחא כיון דסתם נזי' ל' יום אם נטמא ביום ל' קודם הבאת קרבנותיו סותר הכל דהא דאמר רב מתנא מקצת היום ככולו היינו לאחר הבאת קרבנותיו אבל קודם הבאת קרבנותיו אכתי הוי נזיר מדאורייתא וסותר הכל אלא לבר פדא דאמר

סתם נזי' כ"ט יום מדאורייתא אמאי סותר דפשיטא דנזיר שהשלים נזירותו ואחר מלהביא קרבנותיו שאינו סותר אם נטמא:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com

ו: כל כנויי נזירות פרק ראשון נזיר

פי' הרא"ש

אמר לך בר פדא אימא סיפא וכו' ואי ס"ד ל' יום בעינן נסתור כולהו: אינו סותר אלא שבעה. כלומר אינו סותר כלל אלא מפנין ד' ימי טומאתו ואז יביא קרבנותיו ואע"ג דטמא משלח קרבנותיו שאני נזיר דכתי' [ונתן] על כפי הנזיר וכיון דסבר ר"א סתם נזי' כ"ט יום מסתמא רבנן לא פליגי עליה בעיקר משך ימי נזירות אלא דבהא קמפלגי דרבנן סברי סותר ביום ל' נזירות אגו היכא דאמר הריני ל' יום דסותר הכל מדאורייתא ומביא קרבן טומאה והיינו דפרישי' לעיל דליכא מידי כין רב פתנא לבר פדא אלא דלרב פתנא אם נטמא ביום ל' קודם הבאת קרבנותיו סותר מדאורי' ומביא קרבן. ולבר פדא אינו סותר אלא מדרבנן: ואי ס"ד קסבר ר"א מקצת היום כגולו נסתור ז' פי' לא לסתור כלל ופריך ואי לא סבר מקצת היום כגולו ניסתור כולהו כיון שנטמא ביום אחרון של נזירותו: אמרה תורה נטמא ביום מלאת תן לו תורת נזרו. כלומר לעולם ליה ליה מקצת היום כגולו אלא נזירות הכתוב הוא דאם נטמא ביום אחרון של נזירותו אפי' אם נזר נזירות מרובה אינו סותר אלא ל' יום כתורת סתם נזירות לכאורה איתותב רב פתנא דלא משני תלמודא אלא אליבא דבר פדא ואיכא למימר דרב פתנא מוקי לה באומר שלמים: שומע אני מיעוט ימים ב' דסתם נזירות אינו אלא ב' ימים ת"ל גדל פרע ואין גידול פרע פחות מל' יום דהכי משמע כמנין יהיה גדל פרע: אלו הן ימים שצריכין מלאת אלו ימי החודש שפעמי' הם כ"ט ופעמי' מכלאיסאתחודשיעושים אותו מל' יום. ובר פדא ברבי וה"ק עד מלאת עד אותו היום שמכלאים את החודש ולא יום מלאת בכלל. ור' יאשיה נמי אית ליה עד ולא עד בכלל ולהכי דריש ליה מקדוש יהיה ומשני תרוייהו סברי ל' יום: ואימא (מה) שבת שהוא משלים ששת ימי המעשה להיותם נקראים שבוע: מי איכא חסרונא לישנא דמלאת משמע שפעמים בא למלאת החסרון כגון חודש שפעמים הוא מכ"ט אבל בימי השבוע ליכא חסרון:

מסורת הש"ס

ג) [נעיר ה: וש"נ], ב) [לקמן מח.], ג) [לקמן כ.], ד) [נרכות כו: עירובין סב: סנהדרין קיז: ר"ה ל: סוטה מח: מנחות סח: חולין מו. נד: ערכין יח. נדה נח:], ה) [כמדבר ו ו], ו) [דף לט:], ז) סותר,

תורה אור השלם

1. וזאת תורת הַנָּזִיר בְּיום מלאת ימי נזרו יֻבִיא אתו אל פתח אהֶל מועד: במדבר ו יג
2. כָּל ימי נדר נזרו תער לא יַעֲבר על ראשו עד מלאת הַיָּמִם אֲשֶׁר יַזִּיר לַיְיָ קָדֶשׁ יִהְיֶה גדל פֶּרַע שְׂעַר ראשו: במדבר ו ה

נוסחת הריב"ן

ג) ס"מ דאין עיקר נזירות אלא כו' ותיכת לר"מ ליתא בכ"י: ב) רשב"ם: ג) תן ל"מ ר"מ כו' עד שלשים בעינן כו' ליתא בכ"י: ד) וקאמר: ה) ונעמתין: ו) לא שלימו להו ק' אמאי כו': ז) המורה אמרה נטמא כיום מלאת בין לנזירות כו': ח) ואחו הן: ט) למלאת הס"ד ואח"כ מה"ד מאי לאו רב מתנא דאמר כו' יאמרי דלמא אמר לה מתנא כיון שנטמא ביום מלאת תן לו תורת נזיר לימא כתנאי דתניא: ומאי לידי תקלה: י) ל"ל רבי אליעזר אומר אינו סותר אלא ז'. דבעי הוא שלשי ושביעי ואח"כ יביא קרבן נזיר בטהרה. אלמא קסבר דעיקר נזירות שלשים חסר מ' וכדין הוא דאינו סותר כלל והאי דקתר ז' כדי שיבא קרבנו בטהרה: לא לעולם אימא לך דסבר רבי אליעזר שלשים בעינן כו'. ורב מתנא אמר לך לעולם אימא לך לר' אליעזר לא הוי נזירות פחות משלשים יום והאי דאמר אם כן ניסתור להו לכולהו היינו טעמא דלא סתר להו דקסבר מקצת יום שלשים שעבר עליו בטהרה כגולו דמי: תנן הריני נזיר מאה יום נטמא יום מאה סותר את הכל. ואפי' לבר פדא הוא"ל יא) דקאמר מאה יום שלמים משמע: ואי ס"ד דסבר ר' אליעזר מקצת היום כגולו לסתור ז'. ותו לא כי נטמא ביום ק' שהרי כבר עבר נזירותו כשנטמא יב) ולדבריך אי לא סבר מקצת היום כגולו ליסתור להו לכולהו ואמאי קאמר אינו סותר אלא שלשים: לעולם לא סבר מקצת היום כגולו. והאי דקאמר אינו סותר אלא שלשים יום מסייע ליה לבר פדא. והאי דקאמר אי לא סבירא ליה דמקצת היום כגולו ואכתי לא יג) שלימין אמאי לא סתר לכולהו אמר ריש לקיש היינו טעמא דרבי אליעזר כו': ואם תורם הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יד). כין לנזירות שלשים כין לנזירות מאה תן לו תורת נזיר דהיינו שלשים והיינו דקאמר אינו סותר אלא שלשים: טו) אלו הן ימים שצריכין למלאות הוי אומר ל'. דמדשה של לבנה אינו אלא כ"ט ואתי ופעמים שהוא צריך להשלים למנין שלשים לאפוקי שאר ימים של עשרים ושל ארבעים שאינן צריכין למלאת טז) דמשמע דתיהוי נזירות באותן ימים שצריכין למלאות כמה הן (הרי) כ"ט: רבי יאשיה סבר. דהאי דכתיב עד מלאת עד ל' משמע ולא יז) שלשים בכלל להכי איצטריך גדל פרע שאין גידול שיער פחות משלשים: ורבי יח) יונתן סבר עד ועד בכלל. ולא איצטריך לן מגדל פרע יט) דאלו מעד מלאת הימים נפקא: אמר מר אי אלו הן ימים שצריכים למלאות הוי אומר שלשים. דמשמע דתהוי נזירות סתם שלשים יום: ואימא שבת. כדי שבוע הוי סתם נזירות דהוי כ) ששה ימים מ) אתי יום שביעי וממלא לה כ) לשבוע ואימא דעד מלאת הימים עד מלאת מ) שבוע קאמר: מ) מאי חסירותא איכא. דנעי השלמה כולהי שבועי כי הדדי ניהו ומשום הכי ליכא למימר דאיירי בהו קרא אבל חדש דאיכא חסירותא דאיכא חסר ואיכא מלא מ) איכא לך למימר האי לחדש הוא דאתא קרא: ואימא

הגהות הב"ח

(א) גב' ואי מלקא דעתך שלשים: (ב) שם דברי ר' יאמיה ר' אומר אינו צריך וכו' וכרכי סבר על כל"ל: (ג) רש"י ד"ה וכרכי סבר וכו' מגדל פרע דאפילו מעד מלאתם:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) תוס' ד"ה תן מקצת הריני נזיר וכו' לרב מתנא פריך. נ"ב כאן הס"ד ואח"כ מה"ד ואי לא סבר מקצת היום כגולו וכו' עכ"ל וכ"ל ל"מ: ב) ד"ה אמר ר"ל כבר פדא. נ"ב אמר ר"ל לעולם כבר פדא: ג) בא"ד בסופו כיון דאיתא לרב מתנא. נ"ב מקצת היום כגולו:

הגהות התוספות

1. צ"ל אחר לתרץ 2. צ"ל וכבי קאמר כי היכי כי'. 3. תיבת שלשים נמחק. 4. צ"ל דתיריץ זה דאמר ר"ל מסוק לסמיסה כי'. 5. צ"ל דאיתא ליה לרב מתנא מקצת היום כגולו. 6. צ"ל נזמיר. 7. צ"ל מסוק מיהיה. ותיבות איכא למימר נמחקות.

מסורת הש"ס

ח) [נעיר ה: וש"נ], ט) [לקמן מח.], י) [לקמן כ.], יא) [נרכות כו: עירובין סב: סנהדרין קיז: ר"ה ל: סוטה מח: מנחות סח: חולין מו. נד: ערכין יח. נדה נח:], יב) [כמדבר ו ו], יג) [דף לט:], יד) סותר,

נוסחת הריב"ן

ט) ס"מ דאין עיקר נזירות אלא כו' ותיכת לר"מ ליתא בכ"י: י) רשב"ם: יא) תן ל"מ ר"מ כו' עד שלשים בעינן כו' ליתא בכ"י: יב) ולקמן: יג) ונעמתין: יד) לא שלימו להו ק' אמאי כו': טו) המורה אמרה נטמא כיום מלאת בין לנזירות כו': טז) ואחו הן: יז) למלאת הס"ד ואח"כ מה"ד מאי לאו רב מתנא דאמר כו' יאמרי דלמא אמר לה מתנא דאמר כו' יאמרי דלמא אמר לה מתנא כיון שנטמא ביום מלאת תן לו תורת נזיר לימא כתנאי ומאי לידי תקלה: יח) ל"ל רבי אליעזר אומר אינו סותר אלא ז'. דבעי הוא שלשי ושביעי ואח"כ יביא קרבן נזיר בטהרה. אלמא קסבר דעיקר נזירות שלשים חסר מ' וכדין הוא דאינו סותר כלל והאי דקתר ז' כדי שיבא קרבנו בטהרה: לא לעולם אימא לך דסבר רבי אליעזר שלשים בעינן כו'. ורב מתנא אמר לך לעולם אימא לך לר' אליעזר לא הוי נזירות פחות משלשים יום והאי דאמר אם כן ניסתור להו לכולהו היינו טעמא דלא סתר להו דקסבר מקצת יום שלשים שעבר עליו בטהרה כגולו דמי: תנן הריני נזיר מאה יום נטמא יום מאה סותר את הכל. ואפי' לבר פדא הוא"ל יט) דקאמר מאה יום שלמים משמע: ואי ס"ד דסבר ר' אליעזר מקצת היום כגולו לסתור ז'. ותו לא כי נטמא ביום ק' שהרי כבר עבר נזירותו כשנטמא כ) ולדבריך אי לא סבר מקצת היום כגולו ליסתור להו לכולהו ואמאי קאמר אינו סותר אלא שלשים: לעולם לא סבר מקצת היום כגולו. והאי דקאמר אינו סותר אלא שלשים יום מסייע ליה לבר פדא. והאי דקאמר אי לא סבירא ליה דמקצת היום כגולו ואכתי לא כ) שלימין אמאי לא סתר לכולהו אמר ריש לקיש היינו טעמא דרבי אליעזר כו': ואם תורם הנזיר ביום מלאת ימי נזרו כ). כין לנזירות שלשים כין לנזירות מאה תן לו תורת נזיר דהיינו שלשים והיינו דקאמר אינו סותר אלא שלשים: כא) אלו הן ימים שצריכין למלאות הוי אומר ל'. דמדשה של לבנה אינו אלא כ"ט ואתי ופעמים שהוא צריך להשלים למנין שלשים לאפוקי שאר ימים של עשרים ושל ארבעים שאינן צריכין למלאת כב) דמשמע דתיהוי נזירות באותן ימים שצריכין למלאות כמה הן (הרי) כ"ט: רבי יאשיה סבר. דהאי דכתיב עד מלאת עד ל' משמע ולא כג) שלשים בכלל להכי איצטריך גדל פרע שאין גידול שיער פחות משלשים: ורבי כד) יונתן סבר עד ועד בכלל. ולא איצטריך לן מגדל פרע כה) דאלו מעד מלאת הימים נפקא: אמר מר אי אלו הן ימים שצריכים למלאות הוי אומר שלשים. דמשמע דתהוי נזירות סתם שלשים יום: ואימא שבת. כדי שבוע הוי סתם נזירות דהוי כו) ששה ימים כז) אתי יום שביעי וממלא לה כ) לשבוע ואימא דעד מלאת הימים עד מלאת כז) שבוע קאמר: כז) מאי חסירותא איכא. דנעי השלמה כולהי שבועי כי הדדי ניהו ומשום הכי ליכא למימר דאיירי בהו קרא אבל חדש דאיכא חסירותא דאיכא חסר ואיכא מלא כז) איכא לך למימר האי לחדש הוא דאתא קרא: ואימא

הגהות הב"ח

(ד) גב' ואי מלקא דעתך שלשים: (ה) שם דברי ר' יאמיה ר' אומר אינו צריך וכו' וכרכי סבר על כל"ל: (ו) רש"י ד"ה וכרכי סבר וכו' מגדל פרע דאפילו מעד מלאתם:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) תוס' ד"ה תן מקצת הריני נזיר וכו' לרב מתנא פריך. נ"ב כאן הס"ד ואח"כ מה"ד ואי לא סבר מקצת היום כגולו וכו' עכ"ל וכ"ל ל"מ: ב) ד"ה אמר ר"ל כבר פדא. נ"ב אמר ר"ל לעולם כבר פדא: ג) בא"ד בסופו כיון דאיתא לרב מתנא. נ"ב מקצת היום כגולו:

הגהות התוספות

1. צ"ל אחר לתרץ 2. צ"ל וכבי קאמר כי היכי כי'. 3. תיבת שלשים נמחק. 4. צ"ל דתיריץ זה דאמר ר"ל מסוק לסמיסה כי'. 5. צ"ל דאיתא ליה לרב מתנא מקצת היום כגולו. 6. צ"ל נזמיר. 7. צ"ל מסוק מיהיה. ותיבות איכא למימר נמחקות.

קסבר רבי אליעזר מקצת היום כגולו. השתא מחוי[1] לרב מתנא ולישב דברי רבי אליעזר אליבא דתנא קמא כי[2] היכי דלרבנן משך נזירות שלשים יום ה"נ לרבי אליעזר דאדרבה מדרבנן [נמשך] לר' אליעזר דנמשך נזירות לא פליגי וכ"מ א"כ לר' אליעזר נסתור כל שלשים יום קסבר רבי אליעזר מקצת היום כגולו ואפילו נטמא קודם הבאת קרבנותיו דאחרי שעשה מקצת נזירות ביום שלשים ואח"כ נטמא חציו כנטמא ביום שלשים ואחד על כן אינו סותר אלא ז' תימה דאמרינן לקמן והימים הראשונים יפלו מכלל דאיכא אחרונים וזה אין לו אחרונים וי"ל דהאי סברא לא מהניא אלא דלא סתר מאה אבל שלשים מיהא סותר ורבנן סברי לא אמרינן מקצת היום כגולו היכא דנטמא קודם הבאת קרבנותיו ולהכי סותר כל שלשים יום ובהא פליגי רבנן ור' אליעזר אליבא דרב מתנא: **תנן** הריני נזיר מאה יום נטמא יום מאה סותר את הכל רבי אליעזר אומר אינו סותר אלא שלשים ואי ס"ד סבר ר' אליעזר מקצת היום כגולו לסתור ז'. לרב מתנא פריך א) ואי ס"ד [לאו] מקצת היום כגולו כלומר לבר פדא ליסתור כולהו כל ק' יום: **אמר** ריש לקיש. ב) כבר פדא ולא אמרינן מקצת היום כגולו וכ"מ אמאי אינו סותר כולהו אמר ר"ל כו' אמרה תורה נטמא ביום מלאת דהיינו ביום ק' שהוא יום מלאת נזרו תן לו תורת נזרו כלומר שיעשה עוד תורת סתם נזירות שלשים יום וגזירת הכתוב אלא יאמור כולו וא"ת לבר פדא לרבי אליעזר כי נטמא יום ל' אמאי אינו סותר אלא ז' נסתור שלשים כדרש לקיש תן לו תורת נזיר וי"ל דהתם אחר מלאת הוה לבר פדא שהרי סתם נזירות הוי כ"ט לבר פדא ואם תאמר התינח לבר פדא אלא לרב מתנא דקאמר לרבי אליעזר מקצת היום כגולו אף נטמא קודם הבאת קרבנותיו ביום ק' לא נסתור אלא ז' ולריך לדחות ולומר דעתה אייבי בשאמר הריני נזיר מאה יום שלמים דהשתא ליכא למימר מקצת היום כגולו דאמר שלמים ומ"מ אינו סותר כולם מדרשא דרש לקיש דכי נטמא ביום מלאת גזירת הכתוב שלא יסתור אלא שלשים וקשה דבמתני' סתמא קתני ק' יום ולא קתני שלמים ועוד אדמפליגי לר' אליעזר בין נטמא ביום שלשים דאינו סותר אלא ז' לנטמא ביום ק' דסותר שלשים ליפלוג לעולם בנטמא ביום ק' עלמו כמה דברים אמורים כשאמר שלמים ג) שלשים[3] אבל לא אמר שלמים לא סתר אלא ז' דמקצת היום ככולו ונראה למהר"ף דמתניתין אייבי דאמר מאה יום ולא אמר שלמים ודקשיא לך לרב מתנא אליבא דר' אליעזר כיון דאמרינן דמקצת היום כגולו אף בנטמא ביום ק' לא נסתור אלא ז' לא מיקשי דאמרי[4] ר"ל ותירוץ זה מסיק לשניהם דגזירת הכתוב הוא לסתור שלשים דע"כ ביום מלאת קאי כי נטמא ביום ק' אע"ג דמקצת היום כגולו לא נימא כאילו נטמא יום ק"א אחר מלאת דאינו סותר אלא ז' דהא אם לא נטמא היה לריך להשלים נמי כל יום ק' אם כן יום מלאת הוא וגזירת הכתוב כי נטמא ביום מלאת שיסתור ל' יום ואם תאמר בריש"א נמי כי נטמא ביום ל' לר' אליעזר אמאי אינו סותר אלא ז' יסתור כל שלשים שהרי נטמא ביום מלאת ויש לומר דמשמעות דקרא משמע דאיירי בדמפרש נזירותו ולא בסתם נזיר מדקאמר נטמא ביום מלאת תן לו תורת נזיר פירוש סתם נזירות מכלל דעד השתא לאו בסתם נזירות קיימא אבל כי נדר נזירות סתם בהא לא אייבי כלל שאם נטמא ביום מלאת שנתן לו עוד תורת סתם נזיר דודאי לא יהבינן ליה שלשים כיון דאיתא[5] לרב מתנא ד) ולבר פדא דנזירות הוי כ"ט להכי אינו סותר אלא ז' (בו) לר' אליעזר אבל בסיפא אייבי כשנדר בפירוש שלשים אז לא הוי נמי סתם נזיר דהא פירש שלשים יום ובהיא מודה רבי אליעזר כי נטמא ביום שלשים דסותר שלשים בבדיהיה נמי אייבי קרא דאמר תורת הנזיר: **שומע** אני מיעוט ימים שנים. ויהיה סתם נזירות ב' ימים תלמוד לומר קדוש יהיה גדל פרע ואין גידול פחות משלשים יום כמנין [יהיה]: **שהן** צריכין למלאות הוי אומר [שלשים]. כלומר חדש שפעמים משלשים יום ופעמים חסר מ': **מאי** לאו רב מתנא כרבי יאשיה. דדרש יונתן דדרש מעד מלאת ולא עד בכלל דהיינו כ"ט יום: אמר לך רב מתנא דכו"ע שלשים כותיה.[6] דרבי יאשיה סבר בכל דוכתין עד ולא עד בכלל הילכך [יהיה] [7] איצטריך למימר ורבי יונתן סבר בכל דוכתין עד ועד בכלל ולא איצטריך דרשא דיהיה אלא מעד מלאת נפקא ולבר פדא צריך לומר תנאי היא: **ואימא** שבת. שהשבת ממלא השבוע: **מי** איכא חסירותא. הא כל ימי השבועות שלמים בשבת אבל החדשים יש מלאים ויש חסרים: ואימא

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com